

Խ Մ Բ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ԱՄՔԱՆՈՐԻ ԵՎ Ս. ԵՆՆՊԵԱՆ ԲԱՐԵՍԱՂԹՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

մանուի և Քրիստոսի հրաշափառ Ս. Եննղյան մեծ տոներն առիթով Առնետյե Հայոց ազգընտիր Հայ-րապետ՝ Նուրին Ս. Օծուրյուն Տ. Տ. Վազգեն և Աբրահամ-զույն Կոստանկյանի անունից Մայր Աթոսի պաշտոնյաները «Լքմիածին» ամսագիրը սրբա-տաղինս շնորհավորում է Մայր Հայրենիքի և Սփյուռքի բովանդակ հայ մոզոմիտի նոր տարին և Ս. Եննղյանը:

Նոր տարվա սեմին, Քրիստոսի Ս. Եննղյան այս սրբազան օրին, Հայաստանայց Առաքելական եկեղեցու և նրա նորրենտիր Հայրապետի անկեղծ և սրտագին բարեմաղ-բությունն այն է, որ 1956 թիվը արդարև լի-նի կայուն և երկաբատն խաղաղության տա-րի երկազնդի բոլոր ժողովուրդների, այդ թվում և հայ ժողովրդի համար. «մարդկանց միջև հասնության» և «երկրի վրա խաղաղու-թյան» տալի, ըստ Եննղյան սուրբ պատ-գամների (Պատկ., Բ 14):

Պատմության գիրկն անցավ ևս մի տարի. այլ աշխարհի և մարդկության համար մեծ իրադարձություններով հարուստ մի տարի:

Նոր տարի է, նոր օր, նոր կյանք է սկսվել աշխարհի վրա, ողջ երկազնդի մարդկու-թյան համար:

Նայում ենք մեր թախիձով, մեր խինդով մեռնող տարվա վրա, որն իր հետ նավերմի գիրկը տարավ շատերի ցավերն ու վշտերը, երազներն ու իղձերը, ինչպես և ուրիշների

սրախությունն ու երջանկությունը, հաջո-ղություններն ու անցողիկ փառները:

Ամեն անգամ հրաժեշտ տալով մեռնող հին տարվան և ողորենելով նորը, նենքը հավա-տացել են, որ երկազնդ իր հավիտենա-կան քավալման մեջ մի սյան կանգ է առնում նոր տարվա կես գլշերին և մարդիկ դեք մի պահ հետադարձ հայացք են դրում ան-ցած տարվա ուղու վրա, խորհրդածում ժա-մանակի և կյանքի մասին, հանրագումարի են բերում իրենց աշխատանքներն ու կյան-րում ձեռք բերած հաջողությունները, կրած հուսախաբությունները:

Այս տարի էլ, երկազնդի բոլոր ժողո-վուրդները, հառավի ջերմ արևի տակ թե նյութիսի ցրտաշունչ բեռնում, արևելքում թե արևմուտքում, բոլորված ամանորի ավա-ղական սեղանների շուրջը, հրաժեշտ տալով մեռնող հին տարվան, ոտն են դնում 1956 թվի շեմին նոր եռանդով, նոր հայեցակով, խոկումներով և վառ հավատով շարունա-կելու պայմարը հանուն բաղաձայնության, հանուն առաջադիմության, հանուն խաղա-ղության և հանուն լուսավոր ու երջանիկ ապագայի:

Նոր տարին իր սրբազան խոհերով և զգա-ցումներով իրար ենտ կապում է երկա-զնդի բաղաձայն, կրոնական տարբեր հա-մոզմունքների, տարբեր աշխարհայացքի, բարի կամքի տեր միլիոնավոր մարդկանց:

որոնք նույն խաղաղասիրական և ազնիվ ցանկություններով, նույսերով դիմավորում են նրան:

Նոր տարվա այս սրբազան օրերին բովանդակ մարդկության զգացումներն ու մտորումները, առաջին հերթին, քննադատ են ներքի վրա մնալուն խաղաղության և մարդկանց միջև համերաշխության վսեմ գաղափարներին շուրջ, որովհետև խաղաղությունը միայն կարող է բերել կյանք, լույս և երջանկություն, մշակույթ և առաջադիմություն և բոլոր բարիքներ, մինչ պատերազմները՝ մեծ աղետներ, շարիք ու մահ, մեծ քե փոքր ժողովուրդների համար:

Խաղաղությունը, որը շարունակ եղել է նվիրական բաղձանք տանջված և հարստահարված մարդկության, սիրելի է բոլոր ժողովուրդներին այսօր ևս: Խաղաղություն են ցանկանում բոլոր նրանք, որոնց համար քանկ է իրենց Հայրենիքի բարգավաճումը, ազատությունը, ապագան, իրենց մայրերի և երեխաների կյանքը: Բայց ի՞նչ է խաղաղություն ցանկանալը, խաղաղության համար ազդոթելը: Խաղաղությունը պետք է նվաճել միահամուռ կամքով, աշխատանքով, պայմարով:

Խաղաղության գործը, ազգերի և ժողովուրդների համագործակցության գործը արդար և նվիրական գործ է, որովհետև այն աստվածային գործ է: Այսօր ափելի է ֆաների, ֆրիստոնյա և ոչ ֆրիստոնյա աշխարհը կարիք ունի տևական խաղաղության, համերաշխության, սիրո և փոխմոլորման: Պատերազմը ո՞րքա է Աստուծո՞ւ դեմ, երկնքի դեմ, մարդկության վեճ և նվիրական իդեալների դեմ, առաջադիմության դեմ:

Այսօր, աշխարհի բոլոր խաղաղասեր ժողովուրդները, բարի կամքի տեր միլիոնավոր մարդիկ, կրոնական տարբեր հայացքների և համոզմունքների տեր ազնիվ և բարի հոգեվորականներ, ընտանիքի հայրեր ու մայրեր, կուլտուրայի, գիտության, արվեստի մշակներ միավորել են իրենց ջանքերն ազնիվ պայքարում հանուն խաղաղության հաղթանակի և անվերջ խղճով, վառ հավատով ու նույսով դիմավորում են 1956 թվականը այն պայծառ համոզմունքով և սրտառու լավատեսությամբ, որ իրապես այս նոր թվականը կլինի աշխարհում խաղաղության տարի:

Այսպիսի սրտազին զգացմունքներով և ֆրիստոնական վառ հավատով է դիմավորում և՛ հայ ժողովուրդը իր նոր տարին և Փրկչի հրաշափառ Ս. Յնունդը:

Արդարև հայ ժողովուրդը նույնպես բոլորեց հավատով, աշխատանքով, պայքարով և հաղթանակով հարուստ ևս մի տարի:

Անցնող յուրաքանչյուր տարին ազնիվ հպարտության զգացմունքներով է լցնում ճշմարտապես հայրենասեր հայ մարդու սիրտը: Հայ ժողովուրդը իր Հայրենիքի նվիրական հողի վրա, իր պետականության ազատ պայմաններում, արդար հպարտությամբ, ստեղծագործ և խաղաղ աշխատանքի պայմաններում է դիմավորում իր նոր տարին: Անցնող 1955 թվականին իրապես մեծ ու աճող առաջընթաց էին մեր սիրելի Հայրենիքի և մեր աշխատունակ ու խաղաղասեր ժողովուրդի ձեռք բերած հաջողություններն ու նվաճումները տնտեսության, գիտության, արվեստի և մշակույթի այլ բնագավառներում: Ձեռք բերված այդ հաջողություններն է՛լ ափելի են ամրապնդել մեր Հայրենիքի ու մեր ժողովուրդի հզորությունը: Օրհնօր անում, հարստանում, հզորանում է մեր ժողովուրդը: Սակայն առավել հույսկապ են 1956 թվին հայ ժողովուրդի առաջ կանգնած հեռանկարները: Հայ ժողովուրդը իր Հայրենիքում 1956 թվի դիմավորում է ստեղծագործ աշխատանքի վերելքի պայմաններում այն արդարացի և անսասան հավատով, որ իր փառահեղ նախագծումները նույնքան փառաշուք իրացումներ կդառնան 1956 թվին:

Անցնող տարում հայ ժողովուրդը իր Մայր Հայրենիքում տոնեց նաև իր ազգային վերածնության 35-ամյա հոբելյանը, որպես իր նորագույն պատմության ամենաճանաչալից և համազգային մեծ տոնը:

Հայ ժողովուրդը նոր տարվա շեմին, ափելի է ֆաների հզոր հավատով լի, կանգնած է իր լուսավոր ապագայի հանդեպ, իրեն խանդավառող հայրենասիրական հեռանկարների առաջ:

Ազգային-էկեղեցական տեսակետից 1955 թվի մեր էկեղեցական տարեգրության մեջ կնշվի նաև որպես բացառիկ և պատմական տարեթիվ նրանով, որ սղի սև շղարշը վերացավ Լուսավորչի Դանի վրայից և Մայր Արդո

Ու. Էքմիաձեռում գումարված Ազգային-Եկեղեցական սրբազանում ժողովը, սեպտեմբերի 29-ին, հանգիստավոր իրադրության մեջ, Եկեղեցասիրական և հայրենասիրական խանգաված մրնույթառում, Լուսավորչի դավին բազմեցրեց Նոբին Ու. Սծություն Տ. Տ. Վազգև. Ա Սրբազնագույն Կաթողիկոսին: Նորընտիր Վեհափառ Կանախալի բնառությունը վերածվեց հայ ժողովրդի միասնականության ու Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու անխզելի միության տոնի, հայ ժողովրդի սիրո և միասնության տոնի՝ իր Մայր Արքու Ու. Էքմիաձեի և հրա առժաներն-տիր Գանակալի ջուրջը:

Վստան ենք ուզողին, որ Ամենայն Հայոց նորընտիր Վեհափառ Հայրապետի ռոժ Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին կապրի հոգևոր զաբրոնէի մի նոր ու խոս-տումնալից ջրան, որ ավելի բան Երբէլ հայ երկնակամարի վրա և հայ հավատավոր հո-

ղինեւում անմար կմեա Լուսավորչի հովերժ պրպացող սուր կանքերը:

Նոր տարվա շնմբին և Քրիստոսի նաշա-վառ Ու. Մենղյան առիվ Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին և հայ ժողովուրդը, համայն աշխարհի հեղույն ժողովուրդնե-րից մեկը, որ դարեւ շարունակ հազել է աղաբություն և խաղաղություն, ուխտում է հայրի խաղաղության բիստոսականը ուղի-ով, վառ սրանկ իր հոգում փառասանն Եսթնինէրի հովատի հայաննախնդրությու-նը, հայրենի ավանդությունների հանյեւ հավատարմությունը, մշտաբարբոք պահել հայրենասիրության վսեմ զգացմունքը, իր հայրենիների անձնազոնության, Եկեղեցասի-րության, խաղաղասիրության, մաղախիրու-րյան բոցավառ ավանդությունները:

ՇՆՌՐԶԱՎՈՐ ՆՈՐ ՏԱՐԻ ԵՎ Ս. ՄՆՈՒՆԻ, ՀԱՅ ՀԱՎԱՅԱՆՑԱՆԻ ԵՎՐՈՅՐՆԵՐ ԵՎ ՔՈՒՅՐԵՐ:

